

Land. Enten man regner med Kornproduktion eller med forædlet Produktion, vil der være en overordentlig Forskel. En saadan Udtalelse er et Fingerpeg paa, at man maa have Opmærksomheden henvendt paa, hvad der kan gøres for en forbedret Havedyrkning. Og der vil jeg sige, at Sukker-spørgsmaalets Løsning vil være en mægtig Spørg til derfra at komme ind paa en forstærket Frugtavlsdyrkning, baade med Hensyn til Træfrugt og Bærfrugt. Der vil ligge en Opfordring, til at lægge stærkere Vind paa Havedyrkning end tidligere, hvis vi her kunde blive enige om at vedtage en saadan Lov, som frigjorde Sukkeret for al den Told, der ligger paa det for Tiden. Der er jo ikke alene Tale om, at vi ville kunne spare en Masse Penge i Landet af dem, der hidtil er gaaet ud til fremmede Frugter, men der kunde vel ogsaa være Tale om, at vi kunde ved at foredle vore Frugter faa en ganske anden Udførsel end hidtil. Der er jo nu Fabriker i Opmønst her, som det viser sig gaa ret godt, og der er al Sandsynlighed for, at man ad den Vej vil, naar man har Blikket aabent derfor, kunne se Fremtiden i Møde med noget Haab om at holde den Konkurrence ude, som andre Landes Fremstrid ellers paabyrde os. Altsaa, dette er ogsaa ifølge min Betragtning en Side af Sagen, og det er ikke den mindst vigtige. — Nu er det jo saa Spørgsmaalet, naar man indbringer et saadant Lovforslag og ønsker det vedtaget, om der da ikke er andre Interesser, man mulig kom for nær. I saa Henseende vil det første Spørgsmaal jo være: Kommer man ikke den store allerede udbredte Sukkerfabrikation for nær, som allerede er oppe i Landet? Det har for Forslagsstillerne været et Tvivlsspørgsmaal, om man ikke netop med den Skikkelse, Lovforslaget nu har, er gaaet disse Interesser for nær, ikke alene Fabrikernes, men ogsaa derigennem Røedyrkernes. Det maa jo nemlig erindres, at da vi begyndte med Røesukkerfabrikationen her i Landet, maatte man, af Hensyn til de Biprodukter, der skulde hentes til Produktionen ude fra, og som skulde belægges og ere belagte med Told, indrømme de nye Fabriker nogen Begunstigelse. Denne Begunstigelse blev gennem gentagende vedtagne Love sat til 8 pCt., først til 4 pCt. og efter to, tre Aars Forløb til 8 pCt. i Betragtning af, at de 4 pCt. ikke vare tilstrækkelige til at dække de Udgifter, Forbrugerne havde ved Tolden paa de Biprodukter, som de skulde bruge ved Fabrikationen, og ogsaa ved den ringere Raffineringsværdi, som vort indenlandske Røesukker havde. Men naar vi nu, som her foreslaaet, ophæve hele Tolden

paa de Sukkere, som falde ind under vor almindelige Røesukkerfabrikation her i Landet, og naar den fortsættes og vore Fabriker fremdeles skulle hente deres Biprodukter uden for Landet og svare Told af dem, er det givet, at der ligger et vist Tab paa dem. De 8 pCt., de hidtil have haft i Godtgørelse overfor den fremmede Sukkerindførsel, tabes. Forslagsstillerne have ikke været blinde for dette ved Affattelsen af Lovforslaget, men man har ogsaa tænkt sig, at der mulig kunde ved en mere indgaaende Behandling af Lovforslaget findes Udveje, hvorved man kunde ofre disse Spørgsmaal et passende Hensyn. Vi have ikke turdet foreslaa saadanne Udveje, men paa den anden Side have vi heller ikke udsat os for, hvad netop vi to Forslagsstillere, der begge repræsenterer Egne i Landet, hvor der er Sukkerfabriker, og hvor Sukkerroedyrkingen er meget stærkt fremtrædende, maatte være udfatte for: at komme med Forslag uden Hensyn til lokale Interesser, som mulig kunne være oppe i vore Kredse. Jeg nævner dette Forhold, fordi der maa gøres opmærksom paa, at her er et alvorligt Spørgsmaal at tage under Betragtning for det Udvalg, der vil komme til at slyle med Sagen. Der kunde jo tænkes flere Veje, men det skal jeg ikke her nærmere komme ind paa. Naar man saa gaar til et saadant Forslag, der drejer sig om at formindste Statskassens Indtægter med mange Millioner — denne Told gaar jo op til hen imod 7 Millioner — have Forslagsstillerne jo ogsaa maattet tage Hensyn til Statskassens Interesser, om vi ikke kom dem altfor nær, og saa er det en Selvfølge, at man ikke har kunnet fremkomme med et saadant Forslag, der gør Krav paa Ophævelse af en Indtægt for Statskassen paa hen imod 7 Millioner, uden at man da i det mindste maatte byde noget igen, og vi have da selvfølgelig maattet have vor Opmærksomhed henvendt paa et andet Skatteobjekt, som laa nær, og som efter vor Mening ikke vilde falde som en saa trykkende Byrde paa Befolkningen, som Sukkerstatten hidtil har gjort. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at min erede Medforslagsstiller under Indbringelsen af Lovforslaget kom til at gøre sig skyldig i en øjeblikkelig Misforstaaelse, idet han angav Afgiftsindtægten af Sukkeret til noget over 7 Millioner Kroner. Misforstaaelsen ligger dert, at han i Øjeblikket ikke tog i Betragtning den Udførsels-godtgørelse, der maa gives, og som altsaa formindsker Indtægten en Del. (Berg: Hvormeget?) Det huster jeg ikke saa nøje i Øjeblikket. En anden Misforstaaelse, han ogsaa kom til at gøre sig skyldig i, var, at